"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ: - ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସମ୍ମୁଖରେ ପାଠ ପଢୁଛ, ତୁମକୁ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ରାଜତ୍□ର ଯୋଗ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବାଙ୍କର କେଉଁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ କେବଳ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ?

ଉତ୍ତର:- ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମର ବାବା ଆମର ପିତା, ଶିକ୍ଷକ ତଥା ସତଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କଳ୍ପର ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ନୂଆ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମଭମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଆମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ।

ଗୀତ:- ଭୋଲେନାଥ ସେ ନିରାଲା...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଓମ୍ ଶାନ୍ତିର ଅର୍ଥ ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ବୁଝାଯାଇଛି । ଓମ୍‌ର ଅର୍ଥ ମୁଁ ଆତ୍ମା ଓ ଏହା ମୋର ଶରୀର । ଶରୀର ମଧ୍ୟ କହିପାରିବ ଯେ ଏହା ମୋର ଆତ୍ମା । ଯେପରି ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋର । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆପଣ ଆମର । ସେହିପରି ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ କହୁଛି ମୋର ଶରୀର । ଶରୀର କହୁଛି - ମୋର ଆତ୍ମା । ଆତ୍ମା ଜାଣିଛି - ମୁଁ ଅବିନାଶୀ ଅଟେ । ଆତ୍ମା ବିନା ଶରୀର କିଛି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଶରୀର ତ ଅଛି, କହୁଛନ୍ତି ମୋ ଆତ୍ମାକୁ କଷ୍ଟ ଦିଅ ନାହିଁ । ମୋର ଆତ୍ମା ପାପ ଆତ୍ମା ଅଥବା ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ଅଟେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ମୋ ଆତ୍ମା ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ଥିଲା । ଆତ୍ମା ନିଜେ ମଧ୍ୟ କହୁଛି - ମୁଁ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଅଥବା ଖାଣ୍ଟି ସୁନା ଥିଲି । ସୁନା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଏହାର ଏକ ଉଦାହରଣ ଦିଆଯାଇଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମୋର ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ଥିଲା । ଏବେ ତ ନିଜକୁ ଅପବିତ୍ର କହୁଛନ୍ତି । ଦୁନିଆ ଲୋକେ ଏକଥା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମକୁ ତ ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି । ତୁମେ ଏବେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମର ଆତ୍ମା ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲା, ଏବେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ଏହିପରି ହୋଇଥାଏ । ଶୈଶବ, ଯୁବା, ବୃଦ୍ଧ... ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ନିଶ୍ଚୟ ନୂଆରୁ ପୁରୁଣା ହୋଇଥାଏ । ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ସତ୍ୟଯୁଗ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲା ପୁଣି ତମୋପ୍ରଧାନ ଲୌହଯୁଗୀ ହୋଇଯାଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଅର୍ଥ ସୁଧୁରିବା, ତମୋପ୍ରଧାନ ଅର୍ଥ ବିଗିଡିଯିବା । ଗୀତରେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି, ବିଗିଡି ଯାଇଥିବାକୁ ସୁଧାରିଲାବାଲା... ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିଗିଡିଯାଇଛି କାହିଁକି ନା ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ପତିତ ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ, ତାକୁ ନୂଆ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଉଛି । ଏହା ହେଲା ପୁରୁଣା ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ଏବେ କଳିଯୁଗ ଲୌହଯୁଗୀ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଏସବୁ କଥା କୌଣସି ସ୍କୁଲ, କଲେଜରେ ପଢାଯାଉନାହିଁ । ଭଗବାନ ଆସି ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଇଛି ଭଗବାନୁବାଚ - ଶ୍ରୀମତ ଭଗବତ ଗୀତା । ଶ୍ରୀମତ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ । ସେ ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କର ନାମ ଶିବ ଅଟେ । ରୁଦ୍ର ଜୟନ୍ତୀ ଅଥବା ରୁଦ୍ର ରାତ୍ରି କେବେ ଶୁଣି ନଥିବ । ଶିବରାତ୍ରି ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି । ଶିବ ତ ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ନିରାକାରଙ୍କର ରାତ୍ରି ଅଥବା ଜୟନ୍ତୀ କିପରି ପାଳନ କରାଯିବ । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ ତ ଠିକ୍ ଅଛି । ଅମୁକର ସନ୍ତାନ, ତାର ତିଥି ତାରିଖ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଶିବ କେବେ ଜନ୍ମ ହେଲେ । ଏକଥା ତ ଜାଣିବା ଦରକାର ନା । ଏବେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆଦିରେ କିପରି ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ । ତୁମେ କହୁଛ ଏହାକୁ ତ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ହେଲାଣି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ୩ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା । ଇସ୍ଲାମୀଙ୍କ ଆଗରୁ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ, ତାଙ୍କ ଆଗରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଥିଲା । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଲକ୍ଷେ ବର୍ଷ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟ ହେଲା ଗୀତା । ଗୀତା ଦ୍□ାରା ହିଁ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହୋଇଛି । ତାହା ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତା ଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଗୀତା ଶାସ୍ତ୍ର ଦ୍□ାରା ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା, ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା କରିଲେ । ପୁଣି ତ ଅଧାକଳ୍ପ ନା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ତିଆରି ହେଲା, ନା କୌଣସି ଧର୍ମ ସ୍ଥାପକ ଆସିଲେ । ବାବା ଆସି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଦେବତା-କ୍ଷତ୍ରିୟ କରାଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ବାବା ୩ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ହେଲା ଗୁପ୍ତ ଧର୍ମ । ଏହାର ଆୟୁଷ କମ୍ ରହିଥାଏ । ତେଣୁ ସର୍ବଶାସ୍ତ୍ରମୟୀ ଶିରୋମଣୀ ଗୀତା ଭଗବାନ ଗାନ କରିଛନ୍ତି । ବାବା ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ଆସୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଦିବ୍ୟ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ଗର୍ଭରେ ଆସୁନାହିଁ । ମୋର ପାଳନା ହେଉ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ପିଲା ଗର୍ଭ ମହଲରେ ରହିବ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ହିଁ ଗର୍ଭ ଜେଲରେ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । ଜେଲ୍‌ରେ ପାପର ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିଥାନ୍ତି । ଗର୍ଭରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛନ୍ତି, ଆମେ ପାପ କରିବୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ହେଉଛି ପାପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ । ଗର୍ଭରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ ପୁଣି ପାପ କରିବାରେ ଲାଗି ପଡୁଛନ୍ତି । ସେଠିକାର କଥା ସେହିଠାରେ ହିଁ ରହିଯାଉଛି... ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ପାପ କରିବୁ ନାହିଁ । ପରସ୍ପରକୁ ବିକାରୀ କରାଇବୁ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଏହି ବିକାର ହିଁ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ଦୁଃଖ ଦେଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବିଷ ରହିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ ଭୋଗିବେ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ତାହା ରାମରାଜ୍ୟ ଅଟେ । ତା'ର ସ୍ଥାପନା ଏବେ ବାବା ପୁନର୍ବାର କରୁଛନ୍ତି । ସଂଗମରେ

ହିଁ ସ୍ଥାପନା ହେବ ନା ।ଯେଉଁ ଧର୍ମସ୍ଥାପକମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନେ କୌଣସି ପାପ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।ଅଧା ସମୟ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ପୁଣି ଅଧା ସମୟ ପରେ ପାପ ଆତ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ।ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗ ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ରହୁଛ, ପୁଣି ପାପ ଆତ୍ମା, ହୋଇ ଯାଉଛ ।ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଆତ୍ମା ଯେତେବେଳେ ଉପରୁ ଆସେ ସେତେବେଳେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗି ନଥାଏ ।ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆତ୍ମା ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଆସିଲା, ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ଦଣ୍ଡ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ ।କୁହନ୍ତି - ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କ୍ରସ୍ ଉପରେ ଚଢାଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମା କୌଣସି ବିକର୍ମ କରିନଥିଲେ ।ସେ ଯାହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ହୋଇଥାଏ ।ସିଏ ସହନ କରିଥାନ୍ତି । ଯେପରି ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ତ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଅଟନ୍ତି ।କୌଣସି ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ହେଉଛି, ଶିବବାବାଙ୍କୁ ହେଉ ନାହିଁ ।ସେ ତ ସର୍ବଦା ସୁଖ-ଶାନ୍ତିରେ ରହୁଛନ୍ତି ।ସର୍ବଦା ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀରକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ନା ।ସେହିପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆତ୍ମା ଯାହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଲେ ସେହି ଶରୀରକୁ ଦୁଃଖ ହେବ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆତ୍ମା ଦୁଃଖ ଭୋଗିପାରିବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଆତ୍ମା ସତ୍ତ୍□-ରଜୋ-ତମୋରେ ଆସୁଛି ।ନୂଆ-ନୂଆ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛନ୍ତି ନା ।ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ନିଶ୍ଚୟ ସୁଖ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ, ସେମାନେ ଦୁଃଖ ଭୋଗିବେ ନାହିଁ ।ନିୟମ ହିଁ କହୁନାହିଁ ।ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ବାବା ବସିଛନ୍ତି କୌଣସି କଷ୍ଟ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ହେଉଛି ଶିବବାବାଙ୍କୁ ନୁହେଁ ।କିନ୍ତୁ ଏହି କଥା ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆଉ କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ରହସ୍ୟ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ।ଏହି ସହଜ ରାଜଯୋଗ ଦ୍□ାରା ହିଁ ସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିଲା ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଏହି କଥା ଗାୟନ କରାଯାଉଛି ।ଏହି ସଂଗମରେ ଯାହା କିଛି ହେଉଛି, ତାହା ଗାୟନ କରାଯାଉଛି ।ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଆରମ୍ଭ ହେଲେ ପୁନଶ୍ଚ ଶିବବାବାଙ୍କର ପୂଜା ହେଉଛି ।ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ କିଏ ଭକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ରାଜ୍ୟ କରିବା ସମୟରେ ପୂଜ୍ୟ ଥିଲେ ପୁଣି ବାମମାର୍ଗରେ ଆସିବା ଦ୍□ାରା ପୂଜ୍ୟରୁ ପୂଜାରୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ।ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମର ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ନିରାକାର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଏହାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ।ସାରା ବିଶ୍□ରେ ଏଭଳି କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ, ଯେଉଁଠି ଏହିପରି ବୁଝାଉଥିବେ ।ବାବା ହିଁ ଆସି ପୁନର୍ବାର ଭାରତକୁ ସ୍□ର୍ଗର ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି ।ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ତଳେ ଲେଖା ଯାଇଛି ଦୈବୀ ବିଶ୍□ର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ତୁମର ଈଶ୍□ରୀୟ ପୈତୃକ ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ଅଟେ ।ଶିବବାବା ଆସି ତୁମକୁ ସ୍□ର୍ଗ ବାଦଶାହୀର ବର୍ସା ଦେଇ ଯୋଗ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି ।ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ବାବା ଆମକୁ ଯୋଗ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି, ଆମେ ପତିତ ଥିଲୁ ନା । ପବିତ୍ର ହୋଇ ଗଲେ ପୁଣି ଏହି ଶରୀର ରହିବ ନାହିଁ ।ରାବଣ ଦ୍□ାରା ଆମେ ପତିତ ହୋଇଛୁ ପୁଣି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ପବିତ୍ର କରି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି ।ସେ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି ।ଏହି ନିରାକାର ବାବା ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ।ସମସ୍ତେ ତ ଏକତ୍ର ପଢିପାରିବେ ନାହିଁ ।ତୁମେ ଅଳ୍ପ କେତେକ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ ବାକି ଅନ୍ୟ ସବୁ ସନ୍ତାନ ଜାଣିଛନ୍ତି - ଏବେ ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ବସି ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ।ସେହି ମୁରଲୀ ଲେଖା ହୋଇ ଆସୁଛି ।ଅନ୍ୟ ସତ୍ସଙ୍ଗରେ ଏହିପରି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି ।ଆଜିକାଲି ଟେପ ରେକର୍ଡ ମଧ୍ୟ ବାହାରିଛି ସେଥିରେ ରେକର୍ଡ କରି ପଠାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ କୁହନ୍ତି ଅମୁକ ନାମଧାରୀ ଗୁରୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ରହୁଛି ।ଏଠାରେ ତ ସେ କଥା ନାହିଁ ।ଏହି ନିରାକାର ବାବା ତ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି ।ମନୁଷ୍ୟକୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯାଏ ନାହିଁ ।ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି ଈଶ୍□ରୀୟ ପିତା ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଶାନ୍ତିର ସାଗର, ଦୟାର ସାଗର ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନା ।ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ଗୁଣ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମିଳିବା ଉଚିତ୍, ତାହା ଏବେ ହିଁ ମିଳୁଛି ।ତାଙ୍କ ଗୁଣକୁ ଧାରଣ କରି ଆମେ ଏହିପରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛୁ ।ସମସ୍ତେ ତ ରାଜାରାଣୀ ହେବେ ନାହିଁ ।ଗାୟନ କରାଯାଏ ରାଜା-ରାଣୀ ମନ୍ତ୍ରୀ... ସେଠାରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ରହିବେ ନାହିଁ ।ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀଙ୍କଠାରେ କ୍ଷମତା ରହିଥାଏ ।ଯେତେବେଳେ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ମନ୍ତ୍ରୀର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡେ ।ଆଗରୁ ମିନିଷ୍ଟର ଆଦି ମଧ୍ୟ ନଥିଲେ ।ସେଠାରେ ତ ଜଣେ ରାଜା-ରାଣୀଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଚାଲୁଥିଲା ।ତାଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରୀର କି ଆବଶ୍ୟକ, ରାୟ ନେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ନିଜେ ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି ।ଏହା ହେଉଛି ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ।କିନ୍ତୁ ଉଠିବା-ବସିବା ସମୟରେ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବା ଦରକାର ଯେ ଆମକୁ ବାବା ପାଠପଢାଉଛନ୍ତି, ଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ।ତେଣୁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରହିବାକୁ ହେବ ।ଏବେ ନାଟକ ପୂରା ହେଉଛି, ଆମେ ବିଲକୁଲ୍ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛୁ କାହିଁକି ନା ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେବାରୁ ପାପ ଆତ୍ମା କୁହାଯାଉଛି ।ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପାପ ଆତ୍ମା ରହିବେ ନାହିଁ ।ସେଠାରେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ ରହିବେ ।ତାହା ହେଉଛି ପ୍ରାରବ୍ଧ, ଯାହା ପାଇଁ ତୁମେ ଏବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ ।ତୁମେମାନେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା କରୁଛ, ଯାହାକୁ ଭାରତର ଯୋଗ କୁହାଯାଉଛି ।କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଯୋଗ ଅର୍ଥାତ୍ ୟାଦ ।ଯାହା ଦ୍□ାରା ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେଉଛି ପୁଣି ଆମେ ଏହି ଶରୀର ଛାଡି ଘରକୁ ଚାଲିଯିବୁ, ତାକୁ ଶାନ୍ତିଧାମ କୁହାଯାଉଛି ।ଆତ୍ମା କହୁଛି, ମୁଁ ସେହି ଶାନ୍ତିଧାମର ବାସିନ୍ଦା ଅଟେ ।ଆମେ ସେଠାରୁ ଅଶରୀରୀ ଆସି, ଏଠାରେ ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ଶରୀର ନେଇଛୁ ।ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଯାଇଛି ଯେ ୫ ବିକାରକୁ ମାୟା କୁହାଯାଉଛି ।ଏହା ୫ ଭୂତ ଅଟେ ।କାମର ଭୂତ, କ୍ରୋଧର ଭୂତ, ନମ୍ବର□ାନ ହେଉଛି ଦେହ-ଅଭିମାନର ଭୂତ ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହି ବିକାର ରହିବ ନାହିଁ, ତାକୁ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଉଛି ।ବିକାରୀ ଦୁନିଆକୁ ନିର୍ବିକାରୀ କରାଇବା ଏହା ତ ବାବାଙ୍କର ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।ତାଙ୍କୁ ହିଁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ପତିତ-ପାବନ କୁହାଯାଉଛି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରରୁ ଜନ୍ମ ହେଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହିଁ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ତୁମକୁ ବିକାରୀରୁ ନିର୍ବିକାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । କହୁଛନ୍ତି ବିକାର ବିନା ପିଲା କିପରି ଜନ୍ମ ହେବେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ତୁମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ମୃତ୍ୟୁଲୋକ ହିଁ ଶେଷ ହୋଇଯିବ ପୁଣି ଏହା ପରେ ବିକାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ରହିବେ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ପବିତ୍ର ହେବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବାକୁ ହେବ । କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମେ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବୁ । ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ଭଗବାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ତ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ସେ କେବେ କିପରି ଆସୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ନାମ, ରୂପ, ଦେଶ, କାଳ କ'ଣ ଅଟେ, କିଛି ହେଲେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ଆସି ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ପରିଚୟ ମିଳୁଛି । ଦୁନିଆରେ କେହି ହେଲେ ଈଶ୍□ରୀୟ ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଡାକୁଛନ୍ତି, ପୂଜା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ କେହି ହେଲେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ - ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଆମର ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ସତଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ନିଜେ ଆସି ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ତୁମର ପିତା ଅଟେ । ମୁଁ ଏହି ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । କାହାର? ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର । ପୁଣି ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପାଠପଢି ଦେବତା ହେଉଛ । ମୁଁ ଆସି ତୁମକୁ ଶୂଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କରାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କଳ୍ପର ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସୁଛି । ଏହି କଳ୍ପ ୫ ହଜାର ବର୍ଷର । ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ତ ଘୂରି ଚାଲିଛି । ମୁଁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ନୂଆ କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଛି । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ କରି ପୁନର୍ବାର ମୁଁ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଢାଉଛି ପୁଣି ତୁମେ ପାଠପଢି ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହୋଇଯାଉଛ । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ପ୍ରଜା ସମସ୍ତେ ଦେବତା ଅଟନ୍ତି । ବାକି ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବେ । ଏବେ ଯିଏ ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ ତାହା କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଚାଲିବ । ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଏହିପରି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ, ଏହିପରି ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବୁ । ଏକଥା ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ଆମକୁ ନିରାକାର ଭଗବାନ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ନଚେତ୍ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମେ କେତେ ଜନ୍ମ ନେଉଛୁ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ କେହି କାହାଣୀ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି - ୮୪ ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛୁ । ଏହା ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ ପୁଣି ଆମକୁ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଥମେ ବ୍ରହ୍ମଲୋକକୁ ଯାଇ ପୁଣି ସ୍□ର୍ଗକୁ ଆସିବୁ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ପବିତ୍ର ରହିବାର ଯେଉଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛ ସେଥିରେ ମଜବୁତ ରହିବାକୁ ହେବ । କାମ, କ୍ରୋଧ, ଆଦି ଭୂତମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଶ୍ଚିତ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଚାଲି-ବୁଲି ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାଠ ପଢାଉଥିବା ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ନାଟକ ପୂରା ହେବାକୁ ଯାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ନିଶ୍ଚିତ ପବିତ୍ର ରହିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ଏକ ଲଗନ, ଏକ ଭରସା, ଏକରସ ଅବସ୍ଥା ଦ୍□ାରା ସର୍ବଦା ନିର୍ବିଘ୍ନ ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିବା ନିବାରଣ ସ୍□ରୂପ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ସର୍ବଦା ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ଲଗନରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ନେହରେ, ବାବାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଲଗନରେ ଏଭଳି ମଗ୍ନ ରୁହ ଯାହାକି ସଂସାର ଭିତରେ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଅନୁଭବ ନ ହେଉ । ଏହିଭଳି ଗୋଟିଏ ଲଗନରେ, ଜଣଙ୍କର ଭରସାରେ, ଏକରସ ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନେ ସର୍ବଦା ନିର୍ବିଘ୍ନ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ଉନ୍ନତିର ଅନୁଭବ କରିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନେ କାରଣକୁ ନିବାରଣର ଆଧାର କରିଦିଅନ୍ତି, କାରଣକୁ ଦେଖି ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ନିବାରଣ ସ୍□ରୂପ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଅଶରୀରୀ ହେବା □ାୟାରଲେସ୍ ସେଟ୍ ହେଲେ, ଭାଇସ୍ଲେସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ବିକାରୀ ହେବା ତା'ର ସେଟିଙ୍ଗ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଧାର ଅଟେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***